חוץ לזמנו או חוץ למקומו למאי חזיא הא שחיטה דמועלין בה הא פגול

הוי ולא חזו לא אימורין יאז [לגבוה] ולא בשר לכהנים ולא הוו קדשים ראויין כלל ואמאי מועלין בהן: די ומשני הואיל ומרצין לפיגולן. כלומר הואיל והאי

כדאמרינן במס' זבחים (דף כח:) פגול הוא

לא ירצה ואמרינן כהרצאת כשר דכתיב

ביה ירצה לכפר כך הרצאת פסול דפיגול מה הרצאת כשר לא הורצה עד שיקרבו

כל מתיריו לשמו כך הרצאת פסול לא

נקבע יגו פסול פיגול לחייבו כרת עד

שיקרבו כל מתיריו לשם פיגול והיינו מרלין

שמרלה יה (לצורך) הזריקה למקבעיה

בפיגול וכיון דהא זריקההי חשובה כל כך

דנריכה מרצין לפיגול אכתי לא יצאת

מקדושתה ומועלין בה: איבעיא להו.

הני דתני במתני׳ דשינה בהן כגון ששחט

בדרום או שקבל דמן בדרום כו': אם

עלו למובה מהו שירדו. לריך להורידן

או לא: אליבא דר׳ יהודה. דאמר המס

בפרק המזבח מקדש (זבחים פד.) זאת היא העולהש הרי אלו "מיעוטים פרט לשנשפך

דמה ושלנה ושינאה (וניתנין למעלה

שנתנן למטה או הניתנין למטה שנתנן למעלה) שאם עלו ירדו כולי עלמא לא

לכל העולים שאם עלו לא ירדו: רב יוסף

כר"ש. דכי היכי דאמר ר"ש הניתנין למטה שנתנן למעלה וכו' דהיינו שינוי

מקום מתן דמים שאם עלו לא ירדו ה"ה

נמי היכא דשני במקום שחיטה ששחטן בדרום שאם עלו לא ירדו: רבה אמר

לך עד כאן לא קאמר ר"ש. התם אם עלו לא ירדו: אלא בניסנין למטה

וכו'. כלומר דלא אמר דלא ירדו אלא באותו שינוי מקום דמתן דמים הואיל

ושחיטה וקבלה הוי בלפון: אבל הכא וכו'. ואם עלו ירדו: בשלמא לרב יוסף. דאמר אם עלו לא ירדו הואיל ולא ירדו מקדושתן מש"ה מועלין בהן: אלא לרבה. דאמר דאם עלו ירדו דינאו מקדושתן קשיא דאמאי מועלין בהן:

מאי מועלין מדרבנן. אבל מדאורייתא לית בהו קדושה ואם עלו ירדו: מעילה דרבנן משלם קרן ולא חומש משום דחומש שוז מפני איל אשם מייתי

ליה ובדרבנן ליכא קרבן דהוי כמביא חולין לעזרה הילכך לא מייחי נמי חומש

אבל במעילה דאורייתא מייתי קרן וחומש ואשם מעילה: דבר סורה. מדקאמר דבר חורה אלמא מדאורייתא לית בהו מעילה אלא מדרבנן ה״נ לרבה מאי

מועלין מדרבנן: לימה לרבה סנינה להה דעולה ה"ר יוחנן. דממתניתין נמי

שמעינן לה מי לא אמרינן דקדשי קדשים ששחטן בדרום כמאן דחנקינון דמו

שנוש כן כיז נד נו מנוני כן קוש כן שם בשמפן בידיום בנוון דמונין פוך זמד והוו כקדשים שמתו וקחני מועלין בהן ואמרינן מאי מועלין מדרבנן דמדאורייתא לית בהו מעילה דקאמרינן אם עלו ירדו דכקדשים שמתו דמו אם כן היינו

דעולא ומאי קמ"ל הא דעולא: ומשני אע"ג דסנינן. ליה במתניתין: אלטריך

הא דעולא דסד"א הכא. במתניתין דקדשי קדשים ששחטן בדרום לא בדילי

אינשי מינייהו משום דאע"ג ששינה בהן מ"מ בכשרות נשחטו ולא בדילי

טיפטי מפיהה מעום למפר א ששימה פהן מי נו בפסחות נשמסי ימה פריפי מינייהו אינשי להכי⁶ מועלין בהן אי לרב יוסף מדאורייתא אי לרבה מדרבנן: אבל קדשים שמחו. דנבלות נינהו ומאיסי ובדילי מינייהו אינשי אימא אפילו

מדרבנן לית בהו מעילה דהא בדילי מינייהו: קמ"ל. יצאו מידי מעילה דבר

תורה אבל מדרבנן אית בהו מעילה בקדשים שמתו: ואכתי מאי קמ"ל דעולא

אי משום דמסו שו נמי סנינא. דאין מועלין בהן דתנן לקמן בפ׳ הנהנה ש״פ

מן ההקדש (דף ים.): הנהנה מן החטאם. בעלת מום: כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. עד שיחסר ממנו דכיון דקדושת דמים היא לא מעל עד שיחסר מדמיה

כגון שתלש מן הלמר או שחרש בה והכחישה דכיון דבעלת מום היא קיימא

לדמיה וקי"ל כל העומד לדמים אין מועלין בו עד שיחסר מדמיו אבל כל

שאינו עומד לדמים כגון כוס של זהב של הקדש כיון ^מ(שנהנה ממנו) שנהנה בו אע"פ שלא חיסרו מעל וכשהיא ממה דלאו לדמי קיימא דאין פודין אמ

הקדשים להאכילן לכלבים סיון שנהנה בשוה פרוטה מעל אף על פי שלא

חיסרו והאי מעל מדרבנן הוא דלאחר שמחה ד"ה אין בה מעילה

ל) [זבחים כח: קכ.], ב) גירסת רש"י אינו כגירסא שלפנינו

נש"י ליכו כגינטה שנפנינו ועיין במנחות דף נב. בתוס' סוף ד"ה גורו ועי' בבה"ו,

ג) לקמן יח. טו., ד) [שייך לע"א], ד) נ"א לא חשיבא,

נע"ח], ד) נ"ח נח חשיבה,

(1) [ויקרא יט], 1) שמרלה
לעצודת זריקה. ל"ק,

(1) [ניל?"ל שחיטה רש"ש],

(2) [ויקרא ו], י) הרי אלו ג'
מעוטים פרט לשנשחטה בלילה

ושנשפר דמה ושינא דמה חוד

לקלעים שאם עלו כו'. ג'יק, לקעים שאם עלו כו'. ג'יק, ל' [שס], ל' בס"א נוסף: אינטריך למיתנא, מ') שנהנה ממנו כל שהוא אשרים כו'. ג'ייק, ממנו כל שהוא אשרים כו'. ג'ייק,

נ) ותמורה ל:ן, כ) חוץ לזמנו

חון למקומו. ז"ק, ע) חו"כ. ז"ק, פ) שבא לאשמועיק ז"ק, ב) אבא לאשמועיק דוריקה. ז"ק, צ) ז"ל כדפירשמי לעיל וע"כהא מוכח

לופיו שנה יכוי ליק, ק) ז"ל ממילתיה כרי. ליק, ק) ז"ל הימר. ליק, ר) ליק מ"ז, הימר. ליק, ר) ליק מ"ז, ש) שבק נשחטה בלילה. ליק, ק) ל"ל בעולת העוף שדינה למעלה ועשאה כרי. ליק, למעלה ועשאה כרי. ל"ק,

א) ל"ק מקיים גירסת ב' תיבות

אלו. צ"ק, ב' צ"ל דעוף לגבי אלו. צ"ק, ב' צ"ל דעוף לגבי מובח לשיטוי דבהמה מלפון כו'. צ"ק, ג' צ"ק, ד' [וע"ע תמורה לב: ד"ה ואי

ותוס׳ מנחות נב. ד"ה גזרון,

ג א מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הל' ז ע"ש

פסהית הכי ד עיים בכ"מ: ד ב מיי פ"א מהלכות מעילה הלכה ג: ה ג מיי׳ שם הלכה ו ד מיי׳ שם פ״ג הל׳ א:

שימה מקובצת

מיבות לא תיבעי לךנמחק: 3 בניתנין עי׳ תר׳זבחים (לף פל ע"צ): גו (אובניתנין למעלה): זו בדרום ר"ש מודה כמאן: . קן מועלין בהן מדרבנן גליון ט מועלין בהן מורבן גליון ומתניתין לצדרין קתני דאחרץ לזמנו וחרץ למקומו מועלין מן התורה דעלה קאמר ר' יהושע כלליה. . מהר"פ: ח מאי נ"א מי איכא: זו חומש ואשם דרבנז איכא: זן ווומש ואשם ודבנן לא משלם ומי איכא כו' אין לאו מי אמר עולא אר״י: זן אית בהון מדרבנן אית בהון: ען ה"נ מדרבנן וא"ת ורילמא קמ״ל דאין מועלין בהן מן התורה וי״ל דא״כ יצאו מידי מעילה מבעי ליה בהן מן התורה וי״ל דא״כ יצאו מידי מעילה מבעי ליה דבר תורה למה לי ש״מ דאתא למידק הא מדרבנן מועלין בהן ועלה קא פריך י . מתו נמי תנינא מועליז מתו נמי תנינא מועלין מדרבנן. ע"כ מתוס' מהר"פ זצ"ל גליון לימא תנינא להא דאמר עולא כו' פי' ומאי קמ"ל וא"ת ודילמא קמ"ל . ראין מועלין מן התורה וי״ל א״כ לימא יצאו מידי מעילה דבר תורה למה לי אלא ש״מ דבעי למימר דמדרבנן אית בהו ולכך פריך תנינא ועי״ל דאל״כ הוי ליה למימר לר׳ וחנז על המשנה דיצאו מידי מעילה וכ"ש קדשים שמתו שאין בהן מעילה מן התורה אלא ודאי ש"מ שהחידוש הוא לומר שיש בהז מדרבנז ווא לוכו שיש בחן מודבבן ולכך תני גבי קדשים שמתו דיש בהן מעילה מדרבנן וכ״ש כששחטן בדרום אבל אי הוי תני גבי שחטן בדרום דיש בהן מעילה לא הוי בקדשים שמתו. שמעינן שמעינן בקדשים שמתר. תוס׳: ין מתו נמי תנינא דמועלין מדרבנן כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. ואע״ג דאמרינן לקמן גבי כוס של זהב כיון דנהנה כל . שהוא מעל שאני הכא שהוא מעל שאני הכא דמיירי בבהמת בעלת מום דהוי דבר שיש בו פגם וניתנה לפדות ולכך לא מעל עד שיפגום וכן מוקי לקמן עד שיפגום וכן מוקי מקמן בפרק הנהנה: ילו) אימורין לגבוה ולא: יגן כל מתיריו שיזרוק הדם: יגן נקבע בפיגול לחייבו: ידן שמרצה האי שחיטת פיגול לצורך האי שוויסות פיגול לצורן
זריקה למיקבעיה כרי דהא
שחיטה חשובה כל כך
דצריכה שמרצה לצורך
פיגול אכתי: עון דחומש
בהדי איל תיבת מפני נמחק: טון דמתו מתו נמי: יון נ"ל שון ימות במיז יקן ני למקומו: יקן לקבוע בפיגול ולחייב: יען כרחך כך הוא: לן דרבותא דחר במיז למנו וחוץ למקומו לומר שהזריקה לא מפקי מידי מעילה ע"כ . כדפרישית: לאו שום ראיות בוריקה: ככן לפיגולו ואחוץ בזריקה: ככן לפיגולו ואחוץ לזמנו קאי לומר דאינו נקבע בפיגול ליענש כרת עד שיקרבו מתיריו שהם די העבודות שחיטה קבלה . הולכה זרימה דכחיר ריה לא

חוץ לזמנו וחוץ למקומו דלא נימא כמאן דחנקינהו דהא לכולי עלמא אם עלו לא ירדו כדפרישית לקמן לכן נ"ל יוז דגרסיגן ^{ס)} חוץ למקומו למה לי כלומר פשיטא דלא הוי כמאן דחנקינהו מטעמא דעלו לא ירדו כדפרישית דעדיף מכולהו ומשני הואיל ומרצה לפיגולו כלומר הא קמ"ל דוריקה לא

מפקע מידי מעילה דסד״א דאע״ג דפסולה מ"מ מרצה לקבוע יחו פיגול ולחייב כרת ש) (ואע"ג) דבעינן בפיגול כהרלאת כשר וא"כ תועיל נמי להוליאה מידי מעילה קמ"ל ונראה דוחק לפרש שלא היה יודע המקשה האמת © שבא לומר דוריקה מפקע מידי מעילה 3 והא פי לעיל דעל ישו כרחיה הוא ממילתיה דר׳ יהושע לכן נראה למורי הכי דגרם שפיר למאי חזו כלומר ודאי ידענא דרבותא כז משום זריקה ע"כ כדפרישית מיהו מה חידוש יש כיון שאין שום כאו קי ראויות בזריקה מהיכי תיתי דמפקע מידי מעילה ומשני הואיל ומרצה לפיגולו כש ולהכי סלקא דעתך דוריקה מפקע מידי מעילה קמ"ל דלא: עלו מהו שירדו. ע"כ קאי לם אדרום דאחוך לזמנו וחוץ למקומו לא קאי דהא משמע פרק המובח מקדש (זבחים דף פד.) דלכ"ע לא ירדו וגם לא האי אלילה כדו דפלוגתא היא בהדיא בין רבי יהודה ור׳ שמעון: אליבא דר׳ כולי עלמא לא פליגי דאם עלו ירדו. דהשתח גבי נשחט בלילה דלח יהן שחט בדרום קאמר ירדו כל שכן היכא דשחט בדרום דשינה מקומו לו דירדו כי פליגי אליבא דר"ש דאמר גבי נשחט בלילה לא תרד רב יוסף כר"ש כוזר) (דאסר) דמדמה שינוי מקום לשינוי זמנו: ורבה אמר

לך עד כאן לא קאמר ר"ש אלא בניתנין יח למעלה שנתנן לממה כו'. תימה אמאי ש שבק כעו בלילה ונשפך דמה וינאה דמה דפליגי בהו רבי יהודה ור"ש ונקט ניתנין למעלה שנחנן למטה דאף רבי יהודה מודה דלא ירדו ופירש הר"י דמיירי הכא © בעוף שעולחו למעלה ועשאה למטה ט והכא אסינם הליא דנומירי הכנו הי בעוף שעונמו נמעכה ועשמה נמסה ש ההכנו לא מודה רבי יהודה משום דהוי כפסול לא הילכך ירדו דלא דמי ניתנין למעלה שנחנן למטה דקאמר בזבחים (דף פד.) דלא פליג רבי יהודה דהחם מיירי בבהמה שהיחה לה לש הכשר בשחיטה ובקבלה אבל בעולת העוף שמלקה למטה דלא היה לגו שום הכשר פליג ר' יהודה כמו בנשחט בלילה ונשפך דמה ועל זה מחלק רבה דע"כ לא קאמר ר"ש לא ירדו לחא) (גבי זבחים) אלא משום דלא שינה בהן אלא במובח עלמו ולעולם וביחתן וקבלתן בלפון כלומר כל מלוחה וכל ענייניה אבל בשחט בדרום מודה ר"ש דכמאן דחנקיה דמי והוי כמו שחוטי חוץ כיון שמשנה מקום שחיטה ובשוחט חוץ לכ"ע אם עלו ירדו מיהו קשה למורי רבינו ה"ר פרץ מהא דמותיב רב יוסף לקמן לרבה חדא מגו חדא כו' פי׳ לה דחזינן גבי מליקה דכששינה בה אם עלה לא ירד וה"ה גבי שינוי לוז בבהמה ואיתותב רבה ולפירוש ר"י אמאי איתותב משינוי מקום דמליקה והא איהו מחלק הכא שפיר בין שינוי ב) דעוף לו לגוף המובח דבהמה מלפון לדרום לכן נ"ל כדמשמע בפשוט דמיירי בבהמה ואע"ג דמודה ביה ר' יהודה מכל מקום מייתי לה לדומיא לש לשינוי מקום דהוי כי שינוי דדרום ולסימנא בעלמא נקט וכל זה דוחק לכן נראה למורי רבינו ה"ר פרץ דהולרך רבה להביא הא מילמא דנימנין למעלה שנמנן למטה דאי לא איימי אלא נשחטה בלילה בהא ודאי איכא לפלוגי שפיר דהתם שינוי זמן והכא שינוי מקום ולא דמו כלל אהדדי ועדיין היה קשה לו לרבה מניתנין למעלה שנחנן למטה לייו וכ״ת מה ענין שינוי לשינוי שחיטה דגבי דרום דהא בהא דניתנין למעלה שנחנן למטה אף ר"י מודה משום ש דהוי פסול בזריקה אבל הכא גבי דרום הוי פסול בשחיטה הא לאו מילתא דלר"ש מהני פסול בשחיטה כמו בזריקה לר' יהודה דהא בנשחט בלילה דא"ר יהודה ירדו קאמר ר"ש לא ירדו וא"כ מהשתא יש לני לדמות שחט בדרום לר"ש לניתנין למעלה שנתנן למטה וא"כ מאז חיקשי לרבה לדמות שחט בדרום לר"ש לניתנין למעלה שנתנן למטה וא"כ מאז חיקשי לרבה לכך הולרך לחלק בין ניתנין למעלה מכן לניתנין למטה בין שחט בדרום אבל בין נשחט בלילה לשחט בדרום לא הולרך לחלק דאותו חילוק פשוט הוא וידוע לכל דהתם שינוי זמן והכא שינוי מקום: אלא לרבה קשיא. דאמר כמאן דחנקיה דמי וא"כ הוה ליה כי קדשים שמתו: ובאי איבא בין

למת כמון למקריא תייחל כישים בשל מיתנה ובאה א באבן הדרכנן. הוה מצי למיתר דמדרכנן לא מיתנה ובאה א באבן הדרכנן. הוה מצי למיתר דמדרכנן לא מיתנה אשם מעילה מש ועדיפא מיניה קא משני דאפילו חומש ליכא וכ"ש ב"[דלא מייתין] אשם דהוה חולין בעזרה: ובי איבא מעידה מדרבגן. מיתה מאי קא מתמה אין איכא טובא כגון גבי דם דתנן לקמן (דף יא.) ילא לנחל קדרון מועלין בו כו' ורוצה לומר מדרכנן מח וכן גבי אפר חטאת (בריש) [בסוף] התכלת (מתחת דף גב.) וי"ל דשאני התם דלא בדילי מינייהו הילכך יש להן לתקן מעילה אבל הכא גבי קדשים ששחטן בדרום בדילי מינייהו ועל זה מתמה מש איכא מעילה בכה"ג ומשני אין כדאמר עולא ואף בקדשים שמתו דבדילי יש מעילה מדרבנן:

שיבטיא להו אי טלו מהו שירדו רבה אמר אם 🕫 עלו אירדו רב יוםף אמר אם עלו לא ירדו אליבא דר' יהודה 6 לא תיבעי לך דכ"ע ל"פ דאם עלו ירדו כי פליגי אליבא דר"ש רב יוסף כר"ש רבה אמר לך עד כאן לא קאמר ר"ש אלא ⁹ בניתנין לממה שנתנן למעלה או ⁹ בניתנין למעלה שנתנן למטה ולעולם דשחטן וקבל דמן בצפון הכא כיון דשחטן בדרום יו כמאן דחנקינון רמי תגן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן בשלמא לרב יוסף ניחא אלא לרבה קשיא מאי 5 מועלין בהן מדרבגן 1 מאי איכא בין דאורייתא לרבגן דאורייתא ימשלמין חומש 1 דרבנן לא ומי איכא מעילה מדרבנן אין דאמר: עולא א"ר יוחגן קדשים שמתו ייצאו מידי מעילה דבר תורה אלמא מדאורייתא לא אית יו להון בְדרבנן איָת בהון ה"נ מדרבנן ₪ לימא תנינא ברובן את בחון הדב מורבנן ש לימא תגינא להא דעולא אמר רבי יוחנן אף על גב דתנינא איצמריך דעולא סלקא דעתך אמינא הכא לא בדילין מנהון אבל קדשים שמתו הואיל ובדילין מנהון אימא אפילו מעילה מדרבנן לא קמ"ל יו מתו נמי תנינאס יו הנהנה מן החמאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום וכשהיא

אמינא

שחיטת פיגול חשיבא^{ה)} כולי האי דלעולם לא מיקבע בפיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל ^(א) יש מתירין שיזרק הדם מתה כיון דנהנה כל שהוא מעל סלקא דעתך

פליגי דהני נמי אם עלו ירדו: כי פליגי אליבא דר"ש. דפליג עליה דרבי יהודה הגהות הב״ח ואמר זאת תורת העולה? ריבה תורה אחת

שיקרנו כל מתיריו כמצותו שיזרק הדם כמצותו כדאמרינן וכו' כן הרלאת פסול דפיגול לא נקבע:

מוסף רש"י

הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. כגון שרכנ עלים והכחישה, כדמפרש בפרקין דלקמן (ימ.) דבמטאת בעלת מום מיירי דקיימא לדמי, לפיכך מעל שהפסיד להקדש נפיק חמע שהפסיר נהקדם שפחת מדמיה, וכשהיא מתה כיון דנהגה כל שהוא. אנ"פ שלא פגם, מעל. דלאו לדמי קיימא, שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים (לקמן טו).

רבינו גרשום

ן בהן: ו למזבח כל הנך רמתניתין דשינה ששחטן בצפון או קבל דמן בדרום מהו שירדו צריך להורידן אי לא: אליבא דרבי יהודה. דאמר במס׳ ובחים בפ' המזבח מקדש ואת היא העולה הרי אלו ואו והא העולה היא מעוטין פרט כו'. דאפילו בשינוי מתנות אם עלתה תרד: דכ"ע לא פליגי דאם עלו ירדו: כי פליגי אליבא דרבי שמעון. דאמר אם עלו לא ירדו: רב יוסף כר׳ שמעון ורבה אמר לך. ר' שמעון נמי הכא סבירא ליה שמעון נמי הכא סבירא ליה כוותי דע״כ לא קאמר ר׳ שמעון אם עלו לא ירדו אלא אי בניתנין כו': בשלמא לרב יוסף. דאמר אם עלו לא ירדו משום הכי מועלין לא ירדו משום הכי מועלין בהן דלא יצאו מקדושתן: אלא לרבה. דאמר אם עלו ירדו קשיא אמאי מועלין בהן מאי מועלין מדרבנן מעילה דרבנן: משלם קרן מיילה דרבנו

ולא חומש. דהא חומש. בהא חומש. בהא חומש. בהא חומש. בהא חומש. בההי איל דקרבו מייתי ליה ובדרבנן לא מייתי קרבן דהוי כמביא חולין בעורה: דבר תורה. מדקאמר דבר תורה אלמא מדרבנן הכא נמי לרבה מדרבנן מועלין: לימא תנינא דהא דעולא אמר רבי יוחנן. דממתניתין מדאורייתא לית בהון אלא מדרבנן הכא נמי לרבה מדרבנן מועלין: לימא תנינא דהא דעולא אמר רבי יוחנן. דממתניתין שמעינן לה מי לא אמרינן קדשי קרשים ששחטן בדרום כמאן דחנקינן דמו וקתני מועלין בהן ודדייקינן לרבה מאי מועלין הנהנה מז החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. ואוקימנא התם בבעלת מום עסקינז דקדושת דמים הוא משום הכי לא מעל עד שיפגום עד שהפחיתה מדמיה כגון תלש מצימרה: וכשהיא מתה. דלאו לפדייה עומדת כגון שנהנה בשוה פרוטה מעל. ומאי

מדאורייתא

היכה היקרה וכתוב ביה כא יקרים בשמק ביינה. רבה דמשמע דפעינן ריצוי גבורות וחוץ למקומו הואיל ואיתקיש לחוץ לזמנו כדאיתא בפ׳ המזבח מקדש ובפ״ק דובחים אמר הואיל ומרצה לפיגולין ו **נג)** קאי אשחטן בדרום כר׳: **כד**ן אלילה ס״א ואקבלת דמן בדרום דפלוגתא: כסן דלא שינה מקומו קאמר: כון מקומו קאמר: כון כר״ש נק קאי אשתום בדרום כדי, מין אל איידה ס"א ואקצרת דמן בדרום דפינגרוא: פסק דרא שינה מקומו קאמר: מו מקומו קאמר: מו מרום בדרום כדי, מין מילידה ס"א ואקצרת דמן בדרום בדי מון מילידה מ"א נמעם בדרום כדי מון מילידה מ"א נמעם בדרום בדי מון שינוי בדמרם היב היב מהם, מין מיליד בדרום הילכך: (מ) לה שני בדי מון שינוי בדרום בבהמה: (מ) דרום בבהמה: (מ) דרום בבהמה: (מ) דרום בבהמה: (מ) דרום ביל מין מיליד מקום: (מו למט ה דהוי שינוי מקום כמו דרום ומש"ה מיליד מוויל מיליד מיליד מיליד מיליד מיליד מוויליד מוויל מיליד מיליד מיליד מוויל מוויל מוויל מוויל מיליד מוויל מיליד מוויל מוויל מוויל מיליד מוויל מווי בו לפטול שהיטו כ"ל. מנו לו היו היו קוש א דורות היו של את לכנלה שמובן למטור בין שהטן. אם טכלה את אינו פא טילה ה את רי נמחק: מדן מדרבנן דמדאורייתא אין לך דבר שנעשית מצרתו ומועלין בו רכן: מהן מתמה ומי איכא מעילה כרי עולא דאף בקדשים שמתו דבדילי מינייהו יש מעילה: